

नृमिथुन न० ६० । मनुष्यस्य स्त्रीपुरुषयुग्मे । “मत्स्यो
घटी नृमिथुनं सगदं सधीषम्” इहज्जा० मिथुनराशि-
स्वरूपोक्तौ । नृयुग्मादयोऽप्यत्र । “उच्चं नृयुग्मं घटं
तिकोचम्” ज्योति०त० ।

नृमेध पु० ना मिध्यतेऽत्र मिध-आधारे धञ् । पुरुषमेधे
१यत्रभेदे । तद्विधिः यजु० १० अ० दृश्यः । २ऋषिभेदे
“नृमेधं प्रजयास्तृजत्वम्” ऋ० १० २० १२ “नृमेधमेत-
न्नामानस्तृषिम्” भा० ।

नृमूण न० नृभिर्ज्ञायतेऽभ्यस्यते उपार्जयितुम् ज्ञा-घञर्थे-क
“हन्त्यसृदवपहात्” पा० णत्वम् । धने निघण्टुः ।
“अभ्यन्” नृमूणमाभराभ्यन् नृमूणस्ये” ऋ० ५।३८४।
नृमूणं धनम् । नृमूणस्ये धनसिक्कसि” भा० नमणश्च-
क्यच् ।

नृमृत्त पु० नृनराधौ यज्ञः । प्रत्यहं मृहस्यकर्त्तव्यमभ्युप-
नमते अतिविपूजनरूपे यज्ञे “अध्यापनं ब्रह्मयज्ञः
पितृयज्ञश्च तर्पणम् । होमो देवो बलिर्भोतो नृयज्ञो-
ऽतिविपूजनम् । पञ्चैतान् यो महायज्ञान् न ह्यप-
यति यत्किन्तः” ऋषियज्ञं देवयज्ञं भूतयज्ञश्च सर्वदा ।
नृवशं पितृयज्ञश्च यथाशक्ति न ह्यपयेत्” इति च मनुः ।
नृवत् लि० ना-परिचारकादिरक्ष्यस्य सतृप् वेदे मय्य वः
लोके तु न वः नमदित्येव । परिचारकनरयुक्ते “भर-
हाजे नृपत इन्द्र ! स्रूरीन् दिवि” ऋ० ६।१७।१४

नृवराह पु० ना चासौ वाहय । अंशभ्यां मनुष्यवराहाकृतौ
भगवदवतारभेदे “दैत्यस्ततोऽसौ नृवराहमाहवे निपा-
तवाभास रूपा उच्यन्तीम् । शक्तिं यथा विद्युतमायु कुञ्जे
प्रवर्षमाणोऽपि गिरिं सुमेघः । स हन्त्यमानो गद्या-
ऽप्रमेयः प्रोवाच दैत्यं नृवराहमूर्तिः । प्रजापतेः सेतुमि-
मं निहृत्य ब्रजेऽथ कः खसि यथा सुरेन्द्र ।” अग्निपु० ।
“नृवराहस्य वसतिर्महर्लोके प्रतिष्ठिता । नृसिंहस्य तथा
प्रोक्ता जनलोके महात्मनः” । स एव बलेहारी यथा
“शौकरं रूपमास्याय द्वार्यस्य च दुरात्मनः । भवि-
ष्यामि न० सन्देहो ब्रज शक्र ! त्वरान्वितः” पाद्मे
सृष्टिसंह्ये २८५० ।

नृवाहन पु० ना वाहनमस्य । १नरवाहने कुबेरे नृनेतृर्वा-
हनम् “हन्त्यसृदवपहात्” पा० वेदे णत्वम् । २नेतृर्वा-
हने “अवोच्चमदा ययं नृवाहणम्” ऋ० २।१७।५

नृवाहस् पु० नृन् वहति वह-वेदे अचनु णिञ् । मनुष्य-
वाहने “योषा घृणू नृवाहया” ऋ० १।६।२

नृशंस लि० नृन् शंसति शन्शु-हिंसायाम् अण् । १चातु-
क्रूरे अमरः २परदोहिणि च “भगो नृशंस ! उर्वन्तरि-
चम्” ऋ० ०।५।१५ “इतरेषु (विवाहेषु) तु शिष्टेषु
नृशंसानृतवादिनम्” मनुः ।

नृशृङ्ग न० तुः शृङ्गम् । अलीकपदार्थे नरस्य शृङ्गमावात्
अयोग्यत्वेऽपि अलीकत्वविवक्षायास्य साधुत्वम् “नास-
दुत्पादो नृशृङ्गवत्” सां० सू० “नरशृङ्गस्तस्यास्यत
उत्पादो न सम्भवतीति” प्र०भा० ।

नृषट् पु० नरि पुरुषे अन्तर्गमितया सीदति सट-क्तिप् वेदे
णत्वम् । १परमात्मनि २कण्ठेषुः पितरि ऋषिभेदे
“उत कण्ठं नृषट्ः पुत्रमाहुः” ऋ० १०।११।११ २मनुष्य-
स्यायिनि च “ब्रुवसदं त्वा नृषट् मनःसदम्” यजु० ८।२।
नृषट् न० नरः नेतारः ऋत्विजः तेषाम् सदनम् वेदे
णत्वम् । यज्ञगृहे “सन्तौ रणवा नरो नृषट्ने” ऋ०
५।७।२ “नृषट्ने यागगृहे” भा० ।

नृसिंह पु० ना चासौ सिंहश्च । अंशभ्यां मनुष्यसिंहाकृति-
युक्ते १भगवतोऽवतारभेदे “सिंहस्य कृत्वा वदनं सुरारिः
सदा करानश्च सुरक्तनेतृम् । अर्द्धं वपुर्वै मनुजस्य कृत्वा
अयो सभां दैत्यपतेः प्रस्तात्” अग्निपु० । २रतिबन्धभेदे
तस्य लक्षणं यथा “पादौ संपीड्य योनौ च हठाङ्गि-
प्रवेशनम् । हस्तयोर्वेष्टयेद्गुणान् बन्धो नृसिंहसंज्ञकः”
रतिम० । ना सिंह इव उपमितसमासः ! ३पुरुषश्चे च

नृसिंहचतुर्दशी स्त्री नृसिंहस्याविर्भावदिनं चतुर्दशी शा०
त० । वैशाखशुक्लचतुर्दश्याम् । आगमे “वैशाखे शुक्लपक्षे
च चतुर्दश्यां महातिथौ । सायं प्रह्लादधिकारमसहि-
ष्णुः परो हरिः । सदाः कटकटाशब्दविश्रापितसभाजनः ।
कीलयया सन्मग्नमानादुद्भूतः शब्दभीषणः । नृहरेरव-
तारात्तां यत्नतः ससुषोषयेत् । महापुण्यतमायाञ्च सायं
विष्णुं प्रपूजयेत्” इहज्जारसिंहे “वैशाखशुक्लपक्षस्य चतु-
र्दश्यां समाचरेत् । मञ्जन्ममन्त्रं पुण्यं व्रतं पापप्रणा-
शनम्” किञ्च “स्वातीनक्षत्रयोगे तु शनिवारे हि मनु-
व्रतम् । सिद्धियोगस्य योगे च लभ्यते देवयोगतः ।
सर्वैरेतैस्तु संयुक्तैर्होत्राकोटिविनाशनम् । केवलञ्च प्रक-
र्त्तव्यं महिनं फलकाङ्क्षिभिः । वैष्णवैर्न तु कर्त्तव्या
अरविज्ञा चतुर्दशी” । तत्र व्रतनित्यत्वादि इहज्जारसिं-
हपुराणे “वर्षे वर्षे तु कर्त्तव्यं मम सन्तुष्टिकारणम् ।
महापुण्यमिदं अहं मानवैर्भवभीरुभिः” किञ्च “विज्ञात
महिर्न यस्तु बद्धवेत् स तु पापभाक् । एवं ज्ञात्वा प्रक-